

skom uvećao ovaj praznik košarke. Najefikasniji košarkaši kod ova dva tima su bili Korać sa 32 i Cvetković sa 17 poena, a kod Evropljana Konvička sa 26 i Ćosić sa 24 poena.

Timovi koji su učestvovali na festivalu košarke igrali su u sledećim sastavima:

„Reprezentacija Evrope“ – Đerđa, Ćosić, Konvička, Pištalek, Mazini, Veinio, Buskato, Kviatovski, Lucijen, Vodeničavski, Lisijen.

„Crvena zvezda“ – Korać, Cvetković, Todosijević, Vučinić, Kapičić, Marojević, Ražnatović, Slavnić, Simonović, Pavlović, Stanimirović, Popović, Sarjanović.

„Real Madrid“ – Ejken, Luik, Bradenber, E. Rodrigez, Ramos, K. Rodrigez, Moreno, Panjagva, Mava.

KOMBINOVANI TIM ZVEZDE I PARTIZANA PROTIV OLIMPIJSKE REPREZENTACIJE

21. septembra 1968. godine na stadionu Partizana na Malom Kalemegdanu odigrali su meč kombinovani timovi „Crvene zvezde“ i „Partizana“, pojačani Pazmanjom iz OKK „Beograda“, protiv Olimpijske reprezentacije Jugoslavije. To je bila poslednja provera olimpijaca pred put na Olimpijske igre u Meksiko 1968. godine. Pobili su „Olimpijci“ sa 61:60 i to su bukvalno u poslednjim sekundama meča postigli pobedonosni koš. Najefikasniji kod „Olimpijaca“ su bili Skansi sa 16 i Korać sa 13 poena, dok su kod kombinovanog tima to bili Jelić iz „Partizana“ sa 17 i Vučinić iz „Zvezde“ sa 13 poena.

Pred 1.000 gledalaca sudili su Jakšić i Belošević, obojica iz Beograda. Priča je jako interesantna, jer je ovo jedan od retkih slučajeva da su dva večita rivala igrala zajedno kao kombinovani tim, gotovo nezamislivo da se tako nešto ponovi u današnje vreme.

Sutradan su „Olimpijci“ otputovali za Meksiko i epilog je poznat, osvojena je prva olimpijska medalja i to srebrna. U finalu je od Jugoslavije bila bolja reprezentacija SAD. Ostaće upamćeno da je Vladimir Cvetković u poslednjim sekundama meča preko slobodnih bacanja doneo pobeđu našoj reprezentaciji protiv Sovjetskog Saveza i prvu olimpijsku medalju. Za uspomenu i sećanje ostaće zapisan trag o ovom meču, a timovi su igrali u sledećim sastavima:

Kombinovani tim – Jelić, Kapičić, Vučinić, Plazmanj, Janković, Pavlović, Sarjanović, Simonović, Glogovac, Stanimirović, Todosijević.

Olimpijska reprezentacija – Šolman, Korać, Skansi, Čermak, Ražnatović, Cvetković, Rajković, Ćosić, Žorga.

RADIOVOJ ŽUČKO KORAĆ NAS JE ZAUVEK NAPUSTIO: POSLEDNJA UTAKMICA RADIOVOJA KORAĆA

Korać je svoju poslednju sezonu proveo u Italiji u ekipi Petrarke iz Padove. Pošto je obavio sve obaveze prema svom klubu zaključno sa 30. majem 1969. godine, ostalo je još da odigra nekoliko utakmica za Italijane u evropskim takmičenjima u sledećem ciklusu. Tog 30. maja seo je u svoj automobil i krenuo ka Beogradu, da bi sutradan 31. maja 1969. nastavio ka Sarajevu, gde se 1. juna igrala pripremna utakmica između reprezentacije Jugoslavije i selekcije Bosne i Hercegovine. U veoma prijatnoj atmosferi na igralištu Doma Partizana pred više od 2.000 gledalaca pobedila je reprezentacija Jugoslavije 131:92. Najefikasniji na meču je bio Radivoje Žučko Korać sa 35 poena. Iako je bio umoran od napornog puta, to mu nije smetalo da bude veoma angažovan tokom celog meča, pored njega su se isticali i Ćosić, Cvetković, Čermak i Jelovac. To je bila pripremna utakmica reprezentacije pred Evropsko prvenstvo u Napulju. Nažalost, ispostaviće se da je to bila poslednja košarkaška utakmica Radivoja Koraća i poslednji poeni koje je postigao. Za večnost i anale neka ostanu zapisani timovi sa te njegove poslednje utakmice:

Reprezentacija Jugoslavije – Korać, Jelovac, Čermak, Cvetković, Kapičić, Ćirić, Pazmanj, Tvrdić i Ćosić.

Selekcija BiH – Kotarac, Jelić, Tolj, Vučinić, Tanjević, Trajkovski, Poljak, Rajjić, Sakić.

Sutradan, 2. juna, bilo je oblačno i kišovito vreme, Korać se nije vraćao sa ostalim reprezentativcima autobusom već je sam krenuo ka Beogradu svojim automobilom. Žurio je da stigne na izvođenje mjuzikla *Kosa*. Na dvanaestom kilometru od Sarajeva u selu Kamenica Korać je dugo na putu preticao jedno vozilo koje nije usporavalo, već naprotiv nekorektno ubrzavalo i nije mu dozvoljavalo da obavi preticanje. Na nesreću Žučkovu iz suprotnog pravca nailazio je autobus i došlo je

do strahovitog sudara. U automobilu nekoliko stotina metara ispred njega je bio selektor reprezentacije Žeravica koji je odmah priskočio u pomoć, te je telo povređenog Koraća prebacio u sarajevsku bolnicu.

Lekari su se bezuspešno borili da spasu Žučka i u 16 časova i 30 minuta Jugoslavijom je poput munje odjeknula bolna vest. Radivoje Žučko Korać je preminuo. Dana 3. juna 1969. godine na ispraćaju Žučka iz Sarajeva ka Beogradu dva kilometra duga kolona Sarajlija je koračala iza kovčega sa posmrtnim ostacima Radivoja Koraća, želeći tako da po poslednji put odaju počast istinskoj legendi. Po izlasku iz grada vence su utovarili u kamion i krenuli ka Beogradu. Jedino su se zaustavili u selu Kamenica gde se i dogodila ta strašna tragedija da polože cveće na mesto udesa. Od toga dana osnovna škola u tom selu iz pijeteta prema legendi košarke nosi njegovo ime. Korać je bio prvi sportista koji je sahranjen u aleji velikana na Novom groblju, a na poslednji put su ga ispratile njegove kolege iz reprezentacije.

Tako je, nažalost, ovo bila i poslednja utakmica našeg Žučka a ova priča neka ostane zapisana, da se ne zaboravi.

EVROPA U BEOGRADU 20. NOVEMBRA 1969.

20. novembra 1969. Košarkaški savez Jugoslavije je obeležio 25 godina postojanja. Deo svečanosti bio je i revijalni meč između reprezentacije Jugoslavije i selekcije Evrope. Utakmica je prvobitno trebalo da bude odigrana u junu, ali je zbog pogibije u to vreme najboljeg jugoslovenskog košarkaša Radivoja Žučka Koraća odložena za jesen, za 20. novembar 1969.

Beograd je dočekaio delegaciju FIBA i najbolje košarkaše Evrope tog vremena. Pre utakmice reprezentativci Jugoslavije, zajedno sa svojim kolegama iz selekcije Evrope, otišli su i na Novo groblje i u Aleji velikana obišli grob tragično nastradalog Radivoja Koraća.

Održana je i svečana sednica Košarkaškog saveza Jugoslavije, na kojoj je Ivo Jerkić, izaslanik predsednika Josipa Broza Tita, dodelio „Orden zasluga za narod sa zlatnom zvezdom“ doktoru Radomiru Šaperu za doprinos koji je dao ovom sportu.

Svečanoj sednici su prisustvovali i generalni sekretar FIBA Vilijam Džons, članovi selekcije Evrope na čelu sa trenerom Vitoldom Zagorskim, bivši i tadašnji reprezentativci kao i mnogi drugi ugledni gosti.

Trener Evropske selekcije Zagorski predao je poklon poljske košarkaške federacije jugoslovenskom košarkaškom savezu, kao i zlatne medalje te organizacije dr inž. Radomiru Šaperu, Borislavu Stankoviću, inž. Borisu Kristančiću i Ranku Žeravici.

Izvršni odbor KSJ je dodelio Zlatne značke dugogodišnjem reprezentativcu i kapitenu Ivi Daneu, i posthumno Radivoju Koraću. „Zlatna značka“ dodeljena je i generalnom sekretaru FIBA Vilijamu Džonsu.

Polaganje venca na grob Radivoja Koraća

Nakon svečane sednice, u „Hali sportova“ na Novom Beogradu održan je revijalni meč između reprezentacije Jugoslavije i selekcije Evrope. Pred oko 4.000 gledalaca sudije su bili Konstantin Dimu (Grčka) i Mihalj Cifra (Mađarska).

Gledaoci u dvorani, kao i oni uz TV ekrane, imali su priliku da uživaju u potezima najboljih košarkaša Evrope. Pre početka minutom ćutanja još jednom je odato pošta nastradalom Radivoju Koraću.

Prvo poluvreme je proteklo u boljoj igri reprezentacije Jugoslavije koja je imala stalnu rezultatsku prednost. U nastavku selekcija Evrope je bila bolji rival. Meč je do samog kraja bio neizvestan, da bi u samom finišu selekcija Evrope uspela da pobeđi rezultatom 93–90.

Ekipe su nastupale u sledećim sastavima:

Jugoslavija: Tvrdić 4, Simonović, Maroević 2, Rajković 11, Cvetković 7, Kapičić 10, Daneu 18, Đurić 10, Šolman 8, Plećaš 2, Čermak 11, Jelovac 7.

Selekcija Evrope: Dimov (Bugarska) 2, Rodrigez (Španija) 6, Luik (Španija) 14, Buskato (Španija) 7, Paulauskas (SSSR) 16, Mifka (ČSSR) 6, Lopatka (Poljska) 2, Zedniček (ČSSR) 5, Voljnov (SSSR) 10, Belov (SSSR) 25.

MEĐUNARODNI KOŠARKAŠKI TURNIR RADIVOJE KORAĆ U GORICI

Samo nekoliko meseci od tragične pogibije Radivoja Koraća 25 i 26.10.1969 godine u Gorici na inicijativu Josipa Đerđe koji je tamo boravio i kao igrač i kao trener odigran je Međunarodni košarkaški turnir u čast tragično nastradalog Radivoja Žučka Koraća. Turnir je i zvanično nosio Žučkovo ime a učesnici turnira su bili Jugoplastika, Olimpija, Splugen Brijuni domaćin turnira kao i Boario iz Padove nekadašnji Koraćev klub.

U polufinalu turnira sastali su se Jugoplastika – Splugen Brijuni gde su Splitsani bili bolji i slavili sa rezultatom 89–78, do u drugom polufinalnom meču Olimpija je bila bolja od Boaria sa rezultatom 91–78 pa su se tako u finalu našle dve jugoslovenske ekipe Jugoplastike i Olimpije.

Finale dostojno imena po kome je i sam turnir nosio naziv Radivoju Koraću odigrano kao da je prava zvanična utakmica gde se vodila žestoka borba svih 40 minuta. Utakmica je odlučena u samom finišu kada je sedam sekundi pre kraja meča Šolman svojim pogotkom doneo pobedu Jugoplastici koja je savladala Olimpiju sa rezultatom 93–92.

Junak finalnog meča Damir Šolman takođe je dobio i priznanje za najboljeg strelca (54 poena) dok za najboljeg trenera bio je proglašen trener Splitsana Branko Radović.

Tako su se na i Italijani kao i Jugoplastika i Olimpija na jedan dostojanstven način oprostili od legendarnog košarkaša Radivoja Žučka Koraća.

DRAGAN KAPIČIĆ U DRESU JUGOPLASTIKE

Kapičić, reprezentativac Jugoslavije i košarkaš Crvene zvezde, zajedno sa Dragan Dragutinom Čermakom je u leto 1970. godine bio gost Košarkaškom timu Jugoplastika na internacionalnom turniru u italijanskom gradu Kietiju. Prvobitno je trebalo da u dresu Jugoplastike nastupaju Vinko Jelovac iz Olimpije i Dragoslav Ražnatović iz Radničkog ali su oni u međuvremenu odustali.

Na turniru su pored Jugoplastike učestvovali i šampion Evrope ekipa Ignisa kao i pobjednik kupa pobjednika kupova ekipa Fides iz Napulja te američka ekipa TWA. U međuvremenu Kapičiću i Čermaku se pridružio i košarkaš Lokomotive Ivica Valek. Treba istaći da najbolji košarkaš Jugoplastike Damir Šolman zbog preloma ruke koji je zadobio u finalu Kupa Jugoslavije protiv ekipe Zadra nije mogao da pomogne svojoj ekipi. U prvom meču Jugoplastika je pobedila ekipu Standarda iz Liježa sa rezultatom 100–84. U drugom meču na turniru Jugoplastika je iznenadila ekipu Ignisa i pobedila sa rezultatom 88–79. U odlučujućem trećem susretu na turniru Jugoplastika je pobedila američku ekipu TWA sa rezultatom 91–86.

U prvom poluvremenu ovog susreta sudije su isključile reprezentativca Jugoplastike Ratu Tvrdića da bi u drugom poluvremenu Splićani nošeni igrom Kapičića zabeležili pobjedu i osvojili ovaj međunarodni turnir. Dragan Kapičić je na ovom meču postigao 36 poena. Pored njega efikasni su bili još i Skansi sa 21 poenom i Čermak sa 16 poena. Za najboljeg strelca turnira proglašen je Dragan Kapičić sa 97 postignutih poena a za najagilnijeg igrača turnira proglašen je Dragutin Čermak. Ekipa Jugoplastike je bila pojačana reprezentativcima Jugoslavije Draganom Kapičićem iz Crvene zvezde i Dragutinom Čermakom u leto 1970. godine na internacionalnom turniru u Italijanskom gradu Kietiju. Prvobitno je trebalo da u dresu Jugoplastike nastupaju Vinko Jelovac iz Olimpije i Dragoslav Ražnatović iz Radničkog ali su oni u međuvremenu odustali.

Na turniru su pored Jugoplastike učestvovali i šampion Evrope ekipa Ignisa kao i pobjednik kupa pobjednika kupova ekipa Fides iz Napulja te američka ekipa TWA. U međuvremenu Kapičiću i Čermaku se pridružio i košarkaš Lokomotive Ivica Valek. Treba istaći da najbolji košarkaš Jugoplastike Damir Šolman zbog preloma ruke koji je zadobio u finalu kupa Jugoslavije protiv ekipe Zadra nije mogao da pomogne svojoj ekipi.

U prvom meču Jugoplastika je pobedila ekipu Standarda iz Liježa sa rezultatom 100–84. U drugom meču na turniru Jugoplastika je iznenadila ekipu Ignisa i pobedila sa rezultatom 88–79. U odlučujućem trećem susretu na turniru Jugoplastika je pobedila američku ekipu TWA sa rezultatom 91–86. U prvom poluvremenu ovog susreta sudije su isključile reprezentativca Jugoplastike Ratu Tvrdića da bi u drugom poluvremenu Splićani nošeni igrom Kapičića zabeležili pobjedu i osvojili ovaj međunarodni turnir. Dragan Kapičić je na ovom meču postigao 36 poena. Pored njega efikasni su bili još i Skansi sa 21 poenom i Čermak sa 16 poena.

Za najboljeg strelca turnira proglašen je Dragan Kapičić sa 97 postignutih poena a za najagilnijeg igrača turnira proglašen je Dragutin Čermak. Ekipa Jugoplastike je nastupala na ovom turniru u sledećem sastavu

Peterka, Manović, L. Tvrdić, R. Tvrdić, D. Tvrdić, Skansi, Prug, Čermak, Valek, Kapičić, Grašo, Depolo. Trener Branko Radović.

ZADAR – SAD

1970. godine se u Jugoslaviji održavalo Svetsko prvenstvo u košarci pa je reprezentacija Sjedinjenih Američkih Država, kako bi se što bolje pripremila za predstojeći šampionat, boravila na Jadranskoj obali u Hrvatskoj, i tom prilikom 8.05.1970 godine odigrala prijateljski meč sa ekipom Zadra.

Na tom meču za ekipu Zadra nastupao je i američki košarkaš 17-godišnji Bil Volton. Naime, Krešimir Ćosić je godinu dana ranije napustio Zadrane koji je otišao na studije u Americi a u vreme kada se odigravala utakmica bio je na pripremanama reprezentacije Jugoslavije pa su Zadrani bili primorani da uzmu za ovaj meč mladog Amerikanca.

Bil Volton koji se nalazio na širem spisku reprezentativaca ovaj meč je iskoristio kako bi se nametnuo selektoru Fišeru odigravši odlično, i to u tandemu sa Josipom Đerđom, postigao je 26 poena. To nije pomoglo ekipi Zadra da napravi iznenađenje i pobedi ekipu Sjedinjenih Američkih Država koja je slavila sa rezultatom 86–67.

Zadarska publika je uživala u ovom meču iako su njihovi ljubimci izgubili što je bilo i za očekivati pa su na kraju meča uleteli na teren i nosili svoje idole na rukama, pa i mladog Voltona. Zadar je pružao dostojan otpor američkoj reprezentaciji kojoj je ovo bila dobra provera.

Posle ovoga meča selektor Amerikanaca Hal Fišer je uvrstio Voltona u 12 najboljih koji su nastupali na Svetskom prvenstvu u Ljubljani te godine.

Tim Zadra nastupao je u sledećem sastavu

Zadar: Vanjak, Stipčević, Volton, Komazec, Marčelić, Gruškovnjak, Đerđa, Badžin, Matulović, Olujić, Jelić, Brajković.

SEĆANJE NA ZADARSKU DRAMU 1970.

Prvenstvo Jugoslavije u košarci za sezonu 1969–70 spada u najdramatičnije ikad igranih na ovim prostorima. Jedan pogodak je bukvalno rešio prvaka Jugoslavije, koš Dušana Verbiča osam sekundi pre kraja meča Zadar – Olimpija, i njime je stavljena tačka na prvenstvo 1969–70.

Pre početka šampionata u glavne favorite su ubrajani aktuelni šampion Crvena zvezda kao i viceprvak Olimpija iz Ljubljane. Figurisala je kao favorit i ekipa Zadra, ali se na kraju pored pomenuta dva tima u trku umešala Jugoplastika iz Splita. Timovi pretendenti za naslov prvaka su za šampionat države prijavili sledeće sastave: